

השיחה הרביעית ארכה נעשר דקות בשיחה דיבר הוראה נפלאה בנוגע להליכה למבצע תפלין ביום ראשון

יומן מימי ז' מר-חשוון - י"ב מר-חשוון ה'תשנ"א - כקביעות ימים אלן

יום שישי, ז' מר-חשוון

על דלת הכניסה לזאל' הגדול נתלתה מודעה על הזמנה למסיבת סיום הרמב"ם - מחזור השביעי - והתחלת מחזור השמיני שתתקיים במוצש"ק בבית הכנסת ובית המדרש - 770. וכשנכנס כ"ק אד"ש לתפילת מנחה הביט זמן מה לעבר המודעה.

היום יצא לאור עלידי קה"ת המורה שיעור' בלימוד ספר הרמב"ם - ג' פרקים ליום, ובספר המצוות, - מחזור שמיני - המתחיל מיום א' וירא ט' מר-חשוון תשנ"א, עד יום ג' כ"ג תשרי, שמחת-תורה, תשנ"ב.

ליל שבת קודש

"לקבלת שבת" נכנס כ"ק אד"ש בשעה 6:40, ועודד בידו הק' - באופן מפליא, ובתנועות חזקות ונמרצות. ב"לכו נרננה" הביט על האחים שארף שיחיו והנהן לעברם בראשו הק'. ב"לכה דודי" עודד חזק בידו על הסטענדער והביט כמה פעמים על האחים שארף שיחיו - ובמיוחד לאחרי "בואי בשלום" שעודד מאד מאד חזק ומהיר בתנועות חזקות על הסטענדער (אשר זה זמן שזה לא ה' כליך ארוך) וחזרו על הניגון ("וביום שמחתכם") למעלה משלושה פעמים. אחר ההכרזות יצא מהזאל' כשמעודד בידו את השירה בחזק.

יום ש"ק פ' לך לך

יום "סיום הרמב"ם" מחזור השביעי

בתפילת מוסף ב"כתר" עודד כמה פעמים בניגון של "הוא אליקינו" וחזרו על הניגון כמה פעמים. כן ה' גם שבת שעברה, אבל זהו דבר בלתי-רגיל.

כ"ק אד"ש נכנס להתוועדות בשעה 1:40. כשנכנס ניגנו ועודד בידו הק' עד שהתיישב במקומו.

אחרי ש"ק אד"ש בירך 'בורא פרי הגפן' ניגנו כרגיל "כרתי ברית וגו'" וכ"ק אד"ש עודד בידו הקדושה - באופן מפליא ובתנועות נמרצות - לכל הכיוונים.

השיחה הראשונה ארכה מ1:50 עד 2:30, בהשיחה דיבר אודות סיום הרמב"ם. אחר שיחה זו ניגנו ניגון הקפות דשמח"ת, והי' מאד שמח, כ"ק אד"ש עודד בידו לכל הכיוונים ובחזק.

שיחה השני' ארכה מ2:35 עד 3:10, בהשיחה דיבר אודות הסיום של מחזור השביעי והתחלת הלימוד דמחזור השמיני.

אחר שיחה זו שתה כ"ק אד"ש את רוב הכוס, ניגנו ניגון שמחה דשמח"ת והיו תנועות מאד חזקות, כנ"ל לאחר שיחה הא'. נתן חתיכת עוגה לילד הקטן של משפחת שארף, ועודד במיוחד לעבר ילדה קטנה אחת שעמדה ממולו (למטה מבימת ההתוועדות).

שיחה השלישית ארכה מ3:15 עד 3:35, בהשיחה אמר את הדרן וקישר את הענין ד"כולל-ההיקף", ו"שומר-ההיקף" עם סיומו של הרמב"ם בהלכות מלכים (דוקא ולא בהלכות תשובה) - בהפסק "ומלאה הארץ דעה את ה' - כמים לים מכסים". אחרי שיחה זו ניגנו "זאל שוין זיין די גאולה" - וכ"ק אד"ש עודד כנ"ל לאחרי שיחה הראשונה - ולהעיר שבהתוועדות דש"ק, וכן כליל ש"ק בעת התפילה היו התנועות מאד חזקות - יותר מכפי הרגיל.

שיחה הרביעית ארכה כעשר דקות, בהשיחה דיבר הוראה נפלאה בנוגע

ללכת למבצע-תפלין ביום ראשון. בסיום השיחה הזכיר אודות חלוקת המשקה.

אחר שיחה זו העמיד הריל"ג אחד-עשר קנקנים על השולחן, וכ"ק אד"ש מוזג מכל קנקן לתוך כוסו, ומכוסו לכל קנקן. ואחר-כך מוזג לכך אחד ואחד מהחלקים בנפרד, כשאומר לכל אחד בנפרד: הצלחה רבה. אחר חלוקת המשקה התחיל כ"ק אד"ש לנגן ניגון הקפות לאביו הרלו"צ ז"ל, ובתנועה הידועה חזרו למעלה מעשרה פעמים - וכ"ק אד"ש עודד חזק בראשו הקדוש ואחר-כך בידו השמאלית.

אחר-כך סימן כמה פעמים בראשו לחזן הרב משה טלישבסקי שי' לנגן "יהי רצון כו' שיבנה", ובינתיים טעם מהמוזנות, אחר-כך התחיל לנגן "ניעט ניעט ניעקאווא". אחר-כך הזכיר אודות אמירת ברכה אחרונה, וחישפ את הרב משה שי' ירוסלבסקי ונתן לו את פרוסת המוזנות (ביחד עם המפית) עם הצלחת הקטנה, וכן את כל קערת המוזנות, באמרו: פאר די אורחים, אחר-כך נתן לו את הגביע עם היין ביחד עם הצלוחית! אחר-כך פתח את הסידור (על שולחן ריק!) ובירך את הברכה-אחרונה, בינתיים ניגן הקהל את הניגון "ומלאה הארץ וגו'".

ההתוועדות הסתיימה בשעה 4:00.

יצוין שבמשך ההתוועדות דיבר כ"ק אד"ש בקול רם במיוחד, ובפרט בביאור ה"הדרן".

בתפילת מנחה בקריחת התורה עלה כ"ק אד"ש לשלישי, בחזרת הש"ץ ניגן הש"ץ ב'שים-שלום', וכ"ק אד"ש עודד בידו הקדושה תחילה בידו השמאלית - כשפונה לשמאלו, ואחר-כך בשתי ידיו על הסטענדער, ובחזק. אחר הכרות הגבאי שי' על זמן תפילת מעריב במוצאי שבת-יקודש - הניף כ"ק אד"ש את ידו הק' בחזק וניגנו את ניגון ההקפות לאביו ז"ל, ויצא מבית-הכנסת כשמעודד בידו הק' את השירה.

במוצאי שבת-יקודש נכנס לתפילת מעריב בשעה 6:45 לערך.

בשעה 7:00 יצא כ"ק אד"ש ל"קידוש לבנה" - מקום הסטענדער הי' על המדרכה ליד המדרגות הראשיות של 770. אמר "שלום עליכם" לר' לייבל שי' ביסטריצקי, ור' מאיר שי' הארליג. אחרי שניער את הציציות (שהיו בחוץ - כדלאחרונה) ג' פעמים (כשמדייק לאחוז בה"קשרים"), בירך את העומדים לידו ב"גוט חודש". ובדרכו לגן-עדן התחתון עודד בידו הקדושה לעבר העומדים מב' הצדדים.

מאוחר יותר התקיימה מסיבת ה"סיום הרמב"ם" דמחזור השביעי והתחלת לימוד הרמב"ם דמחזור השמיני - בבית הכנסת ובית המדרש 770 - בהשתתפות קהל גדול מאנ"ש והת' שיחיו, אשר מילאו את בית המדרש באופן מיוחד, ונאמו כמה וכמה, והיה מאד יפה. ההתוועדות נמשכה עד אור הבוקר.

יום ראשון, ט' מר-חשוון

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית בשעה 10:15 לערך.

חלוקת הדולרים התחילה בשעה 12:05, והסתיימה בשעה 3:20. אז נודע שכ"ק אד"ש יכנס לתפילת מנחה בשעה 4:00.

לתפילת מנחה ירד בשעה 4:00, כשעלה על הבימה הסתובב לעבר הקהל, כרגיל. אחר התפילה יצא מבית הכנסת כשמעודד בידו את השירה, טרם צאתו מבית הכנסת איחל לקבוצת נוסעים: "פּאַרש גיוונטערעיהייט, הערן בשורות טובות, הצלחה רבה, בשורות טובות".

למעלה - כשיצא מהמעלית הציג הריב"ק חתן א' (שלא מאנ"ש) שמתחתן למחרת וכ"ק אד"ש בירכו: בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה.

לתפילת מעריב ירד בשעה 5:30 (עקב החלפת השעון במוצאי שבת-יקודש),

כשעלה על הבימה עודד בידו הימנית - ולא הסתובב - לעבר הקהל. המשך בעמוד 4 <<<

מעמנו וראו

ש"ס לך תשמ"ה

יצטרך לעסוק בעניני המבצעים

שאלני פעם יהודי שאלה פשוטה: בשלמא אברהם אבינו הי' יכול לקיים את התורה ברוחניות - לפי שידע מה נעשה בעולמות העליונים, עניני הספירות, מרכבה העליונה כו'; אבל אנשים כערכנו - מה להם ולקיום התורה ברוחניות!?

וענית לו - ע"ד הצחות: כאשר מדברים עם יהודי אודות קביעת עתים לתורה, הנחת תפלין, שמירת שבת, וכיו"ב - הרי קיום ענינים אלו בפועל ממש יכול להיות רק ע"י היהודי שעמו מדברים על ענין זה. שכן, המשפיע אינו יכול לקיים זאת במקומו. ונמצא, שהקיום בפועל הוא ע"י המושפע, ואילו אצל המשפיע - ישנם ענינים אלו ברוחניות בלבד. (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך ואמר:) כוננתו של השואל היתה - להשתמט מהתעסקות היימבצעים, ולכן, לא הי' מרוצה למשמע תשובה זו - שכן, לאחרי שנשאר ללא מענה, לא תהי' לו ברירה, ויצטרך לעסוק בעניני המבצעים!...

אין הדבר תלוי - אלא בניאת משיח עצמו!

ראשי דברים מביקור ויחידות הרב הראשי לארץ-הקודש
הראשון לציון הרה"ג וכו' מרדכי אליהו ע"ה
אצל כ"ק אדמו"ר, ו' מרחשון תשנ"ב

ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים" (כדעת רש"י ותוספות).

כ"ק אד"ש: ולכן יכול להתגלות ולבוא גם בלילה, עתה ממש. הרב אליהו שליט"א: ואז יקויים היעוד "לילה כיום יאיר", כפי שהי' ביצי"מ.

...הרב אליהו שליט"א: צריכים לפסוק שתבוא הגאולה ממש.

כ"ק אד"ש: תיכף ומיד ממש, ברגע כמימרא, ובמעשה בפועל ממש, שאין אין מקום לפלפול ושקו"ט ומחלוקת שצריך להכריע כדעת הרוב, ע"ד מארז"ל "אין למדין הלכה כו' עד שיאמרו לו הלכה למעשה".

כ"ק אד"ש: יה"ר שבקרוב ממש תהי' הגאולה, אזי אבקר את כבודו בהיכל קדשו בארץ הקודש.

הרב אליהו שליט"א (בהתלהבות): ברוך הבא! אני יגיד בשמחה רבה: "ברוך הבא בשם השם".

כ"ק אד"ש דיבר עליכך שרבנים יפסקו שמישח צדקינו צריך לבוא תיכף ומיד ממש. (ואמרו):

הרב אליהו שליט"א: צריכים להחליט ולפסוק שהמשיח צריך לבוא מיד!

כ"ק אד"ש: מיד ממש.

הרב אליהו שליט"א: מיד דידן, לא לפי שאחרים מבינים, אלא לפי הפסקי דין שלנו.

כ"ק אד"ש: אין מה לחכות יותר, כיון שכבר סיימו כל עניני העבודה, וכבר עשו תשובה, ואין הדבר תלוי אלא בניאת משיח עצמו. - "אין הדבר תלוי אלא בתשובה" הי' לפני משך זמן, אבל עכשיו (לאחרי שכבר עשו תשובה) אין הדבר תלוי אלא בניאת משיח עצמו. כל מה שצריך זה שיבוא משיח בפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה", זה משיח צדקנו!

ובפרט בבואנו ממוצאי שבת קודש (יום ראשון), "סעודתא דדוד מלכא משיחא", היינו, שמקשרים את ביאת דוד מלכא משיחא עם סעודה גשמית בשביל הגוף הגשמי, שבזה מודגשת גם שייכותה של הגאולה לגוף הגשמי, ועאכו"כ בנוגע להנשמה.

הרב אליהו שליט"א: גם במתן-תורה מציינו ש"הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכס", ומפרש רש"י "שישמה בו במאכל ומשתה", כלומר, אע"פ שמתן-תורה הו"ע רוחני, מ"מ, צ"ל בו גם שמחת הגוף.

כ"ק אד"ש: ויתירה מזה - כמבואר בתורת חסידות חב"ד שלעתיד לבוא תהי' הנשמה ניזונית מן הגוף. הסדר בזמן הזה הוא שהגוף מקבל חיותו מן הנשמה, אבל לעתיד לבוא, כשיחבררו כל הענינים ויתעלו לשרשם ומקורם, תתגלה מעלת הגוף על הנשמה, שהנשמה תהי' ניזונית מן הגוף (ובזה מודגשת עוד יותר גודל החשיבות דבריאות הגוף).

והעיקר - שיהי' כן בפועל ממש, באופן ש"מראה באצבעו ואומר זה", ותיכף ומיד ממש, כפי שהנני חוזר ומדגיש כמ"פ שלא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא שהגאולה עומדת כבר על סף הפתח, ומחכה לכל אחד ואחת מישראל שיפתח את הדלת ויסחוב את הגאולה לתוך החדר!

כ"ק אד"ש: והעיקר - שיקויים בפועל תיכף ומיד ממש, ולא לחכות עד שנבוא לארץ ישראל, (כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך, ואמר): אע"פ שכבודו נמצא כעת בחוץ לארץ, ובודאי לא יקפיד על כך שהגאולה תבוא תיכף ומיד, כשנמצא בחוץ לארץ, ויצטרך אח"כ להטלטל ולעלות לארץ ישראל.

כ"ק אד"ש: אשרי חלקם של הספרדים שזכו לנשיאת כפים בכל יום (לא רק ביו"ט). - רבינו הזקן רצה להנהיג שגם בחו"ל יקיימו מצות נשיאת כפים בכל יום, ולאחרי ההשתדלות לא עלה בידו שהציבור יקבל תקנה זו.

והעצה לזה - שתבוא הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד, ואז תהי' ברכת כהנים בבית המקדש, ובשם המפורש (לאחרי שילמדו את הכהנים איך לבטא שם המפורש).

הרב אליהו שליט"א: בנוגע לביהמ"ק - לא צריכים לחכות עד שיבנוהו (כדעת הרמב"ם שמישח "בונה המקדש"), כיון

הרב אליהו שליט"א הציג את בנו, באמרו שיש לו כולל, וצריך לחזק אותו שימשיך ללמוד תורה ויעלה מעלה מעלה ויגדל להיות גדול בתורה.

ואמר כ"ק אד"ש: אמן. "כולל" פירושו - שכולל את כל הרבים הלומדים ועושה מהם ענין אחד, "כולל" בלשון יחיד (ולא "כוללים" בלשון רבים), שקשור עם "יחידו של עולם". ויה"ר שיחידו של עולם יהי' שרוי ביניהם, וילמדו תורה מתוך שמחה וטוב לבב. ברכה והצלחה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א יצא ללוות את הרב אליהו שליט"א, ואמר לו (בחיוך): אש"ל - ר"ת אכילה שתי' לוי'. אכילה ושתי' לא קיימתי, לווי' אקיים.

הרב אליהו שליט"א: יה"ר מהשי"ת שנזכה לביאת הגואל מיד, היום ממש.

כ"ק אד"ש: עוד הלילה. ובזכות קבלת אורחים נקבל גם פני השכינה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א ליווה את הרב אליהו שליט"א, ובהמתניו לנסיעת המכונית, עודד בידו הק' את הנאספים שיחיו שניגנו "כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון".

מעמו וראו

ומה יספרו - ...שכל יהודי צריך להיות משפיע!
לאחרי כל אריכות הדברים דלעיל - באופן "וואס מ'האט זיך געבייזערט"... - יש לסיים בדבר טוב.
צורת הדיבור כשלעצמה ("בייזערן זיך") - יש בה גם תועלת, שהרי כאשר יספרו לאחרים אודות ההתועדות דשבת זו, "או מיהאט זיך געבייזערט וכו'", יצטרכו סוכ"ס לספר גם מה היתה סיבת הדבר, ומה יספרו - "או מ'האט זיך געבייזערט" על כך שכל יהודי צריך להיות משפיע!
...אמנם, לאחרי כל זה, מכיון שסוכ"ס "האט מען זיך געבייזערט", יש לסיים - כאמור - בדבר טוב. ומהו הדבר הטוב - ההוראה דפרשת השבוע: "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך", כדי למלא את שליחותו של הקבי"ה "לשכן שמו שם".

אני אגיד בשמחה רבה:
"ברוך הבא בשם השם!"

